

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή :

Κ. Γ. Μακρής, Π. Δ. Μέσχος, Μ. Δ. Γεωργαλάκης, Γ. Σ. Σταθουλέπουλος, Θ. Ι. Στεφανόπουλος,
Δ. Α. Καραθανάσης, Θ. Α. Μαυριδέπουλος

ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ ΡΥΘΜΙΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις πρόκειται ἐντός ὀλίγου νὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ εἰδικὴ νομολογία καθορίζουσα τὰ τῶν ὁρολογικῶν ἐξετάσεων κατὰ τὰς ἐκτελουμένας ὑπὸ τῶν ἐργαστηρίων ἀναλύσεις αἱμάτων. Τοιοῦτος νόμος ἔχει τῶρα ἀκριβῶς εἰσαχθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς Πολιτείας Pennsylvania, εἰς ἄλλας δὲ Πολιτείας οἱ σχετικοὶ νόμοι ἐνεκρίθησαν ἤδη ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀρχάς.

Προβλέπεται, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νομολογίας ταύτης οἱ κλινικοὶ παθολόγοι θὰ ἐπιδιώξουν τὴν ὑπὲρ τῶν ἱατρῶν μονοπώλησιν τῶν ἀναλύσεων, τὸ θέμα δὲ ἀκριβῶς τοῦτο πραγματεύεται τὸ περὶ κλινικῶν ἐργαστηρίων ἄρθρον, ὅπερ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεύχος τῆς 20 Ἰανουαρίου 1939 τοῦ περιοδικοῦ Industrial and Engineering Chemistry, News Edition.

Πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίας Ὑγείας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Ἀμερικανικὴν Ἐταιρείαν Κλινικῶν Παθολόγων, εἰδικὸν συνέδριον, ὅπερ συνήλθεν εἰς Hot Springs τῆς Πολιτείας Arkansas τὴν 21ην καὶ 22αν Ὀκτωβρίου 1938.

Κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας Δρ F. G. Whitmore, ἐν Pittsburg, Pa., ὑπέβαλεν ὑπόμνημα ὑπὸ τὸν τίτλον: Ὁ ρόλλος τοῦ Χημικοῦ εἰς τὸ Κλινικὸν Ἐργαστήριον.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Χημικὴ Ἐταιρεία ἐπρόκειτο νὰ φέρῃ ἀμέσως εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὴν ἔκθεσιν τοῦ Προέδρου τῆς, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῶν κατὰ τὸ συνέδριον τοῦ Hot Springs ληφθεισῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ δὲν κατῴρθωσεν μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίας Ὑγείας τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, ἢ χορήγησιν τῆς ὁποίας πιθανὸν εἶναι νὰ βραδύνη ἐπὶ τινὰ χρόνον ἀκόμη.

Ἐπειδὴ, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἤθελον τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν νόμοι ὑποστηρίζοντες τὸ ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας Κλινικῶν Παθολόγων προτεινόμενον ὑπὲρ τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος μονοπώλιον κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἀναλύσεις, ἤθελον, φρονοῦμεν, προκύψει σοβαροὶ κίνδυνοι διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, προβαίνομεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ κατωτέρω μοναδικοῦ ἀποσπάσματος, ἀφορῶντος τὸ συνέδριον τοῦ Hot Springs, ὅπερ ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν εἰς τὸν ἀμερικανικὸν τύπον. Τοῦτο πράττομεν μετὰ τὸν σκοπὸν ὅπως λάβωσιν γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀποσπάσματος τούτου αἱ ἀρμόδιαι τοπικαὶ ἀρχαὶ τῶν διαφόρων Πολιτειῶν καὶ μὴ σπεύσωσιν νὰ λάβωσιν ἀποφάσεις προτοῦ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν

ὄλα τὰ διὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀναγκαῖα στοιχεῖα.

Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο ἐλήφθη ἀπὸ τὸ περιοδικὸν Gradwohl Laboratory Digest τοῦ Νοεμβρίου 1938, ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Hot Springs καὶ τὴν ψηφοφορίαν ἣτις ἐγένετο ἐπὶ προτάσεως συγκλήσεως κοινῆς συσκέψεως τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίας Ὑγείας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Ὄργανώσεων, πρὸς λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς :

« Κατὰ τὴν πρωτὴν τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1938 τὸ συνέδριον ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῆς μορφῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐργαστηρίων.

» Ὁ Δρ Α. Η. Sanford, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ Ἐργαστηρίων, ὑπέβαλεν ὠρισμένας προτάσεις ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτήρα τῶν κλινικῶν ἐργαστηρίων, ἅτινα θὰ ἐξετέλουν τὴν ὁροδιαγνωστικὴν ἀντίδρασιν τῆς σφυγμίδος.

» Ὁ Πρόεδρος τῆς Χημικῆς Ἐταιρείας Δρ F. G. Whitmore ἀντέστη σθεναρῶς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος συνεδρίου λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Δρος Sanford, εἰς τὴν ἔνστασίν του δὲ ταύτην ὑπεστηρίχθη ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος παρόντων μελῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Δρ Renben Kahn, ὁ δημιουργὸς τῆς ἀντιδράσεως Kahn.

» Μετὰ μακρὰν συζήτησιν τὸ συνέδριον ἀπεφάσισε, κατόπιν ψηφοφορίας, ὅπως ἡ ἀναφορὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν Δρα Simpson ἀναγραφῆ εἰς δεξιὸν καὶ συγκληθῆ συνέδριον ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίας Ὑγείας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ἀμερικανικῆς Ἱατρικῆς Ἐταιρείας, τῆς Ἀμερικανικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας, τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας Βακτηριολόγων, τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας Κλινικῶν Παθολόγων, ὡς καὶ ἄλλων τυχόν ἐνδιαφερομένων συναφῶν Ὄργανώσεων, καὶ τὸ συνέδριον ἐκεῖνο νὰ ἐπιληφθῆ καὶ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

» Τὸ ἐπίμαχον σημεῖον ἦτο κατὰ πόσον ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὁρολογικῆς τεχνικῆς παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐκτελεσθῆ εἰς ἐργαστήριον διευθυνόμενον ἀπὸ διδάκτορα τῆς Ἱατρικῆς ἢ ἐὰν ὁ τίτλος διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας ἢ διδάκτορος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκὴς ἵνα παράσχη εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον τὰ προσόντα νὰ διευθύνῃ ἱκανοποιητικῶς τὰς ἐργασίας ἐνὸς τοιούτου ἐργαστηρίου».

Ὁ γράφων πιστεύει, ὅτι τοῦτο ὑπῆρξε σοφὴ ἐκ

μέρους του Συνεδρίου ενέργεια και έλπιζε ότι αι αποφάσεις του μέλλοντος να συνέλθῃ Συνεδρίου θα λύσωσι πλήρως και ικανοποιητικῶς τὸ ὄλον ζήτημα.

Ὡς ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀνωτέρω μνημονεύομενον ὑπόμνημα τοῦ Δρος Whitmore, ἡ συμβολὴ τῆς χημείας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα ἐνέχει ἰκανὴν σπουδαιότητα, ὥστε νὰ δίδῃ δικαίωμα εἰς τοὺς χημικοὺς νὰ μὴ παραμένουν εἰς τὸ περιθώριον.

Ἄμα τῇ ἐπιτεύξει τῆς σχετικῆς ἀδείας θὰ δημοσιευθῇ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Δρος Whitmore, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Δρος Sanford, ὑποβληθεῖσαι προτάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρεται τὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐλπίζεται, ὅτι αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι τῶν διαφόρων Πολιτειῶν θὰ ἐλέγχουν κάθε νομοθεσίαν ἀφορῶσαν τὰς συνθήκας, αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τοὺς ἰατροὺς διὰ τὴν ἐργαστηριακὴν διάγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενείας.

Charles S. Parsons

(Ἐκ τοῦ Industrial and Engineering Chemistry News, 10 Φεβρουαρίου 1939).

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

EDMOND BLAISE

Τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἀπεβίωσεν ὁ ἐπίτιμος καθηγητὴς τῆς Σορβώνης E. Blaise, διατελέσας καθηγητὴς τῆς Ὄργανικῆς Χημείας ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τούτῳ καὶ ἐκ τῶν λαμπροτέρων προέδρων τῆς Société Chimique de France.

Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου ἐπιστήμονος ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Société Chimique de France κ. Marc Tiffeneau ἀπεχαιρέτησε τὸν ἐκλιπόντα ἐν δνόματι τῆς Ἐταιρείας διὰ θαυμασίου λόγου, ὅστις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἐταιρείας ταύτης τῶν μηνῶν Αὐγούστου - Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. τὸ ὁποῖον ἔχω ὑπ' ὄψει πρὸς σύνταξιν τοῦ παρόντος.

Ὁ Blaise ἐγεννήθη ἐν Montreuil-sous-Bois (Seine) τῷ 1871. Ἀποφασίσας νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρὸς του, ὅστις ἦτο διακεκριμένος φαρμακοποιός, ἐνεγράφη τῷ 1891 εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν Σχολὴν Παρισίων καὶ ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ μεγάλου διδασκάλου Auguste Behal, ὅστις καὶ ἐνέπνευσεν αὐτῷ τὴν πρὸς τὴν Χημείαν λατρείαν.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς σταδιοδρομίας του συνειργάσθη μετὰ τοῦ μεγάλου διδασκάλου του εἰς τὰς ἐπὶ τῆς καμφορᾶς καὶ τῶν παραγῶγων αὐτῆς σοβαρὰς ἐργασίας, τῶν ὁποίων ὁ Blaise ἀνεκοίνωσε τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα εἰς τὴν Société Chimique de France τῷ 1895.

Ὁ Behal λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν προσόντων τοῦ Blaise συνέστησεν αὐτὸν εἰς τὸν σοφὸν καθηγητὴν τῆς Σορβώνης Friedel. Ἐκεῖ κατόπιν θαυμασίας σειρᾶς ἐργασιῶν ὁ Blaise ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ σχεδὸν εὐθὺς μετὰ ταῦτα ὠνομάσθη Maître de conférences εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Lille.

Ἀπὸ τότε ἤδη, εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν, τὸ ποιὸν τοῦ ἔργου τοῦ Blaise δεικνύει τεχνικὸν ἐκ τῶν πλέον ἐπιδεξίων καὶ θεωρητικὸν ἐκ τῶν πλέον βε-

βαίων, ἐνίοτε μάλιστα καὶ ἐκ τῶν πλέον τολμηρῶν.

Ἐπὶ δεκαετίαν ἐν Lille, εἶτα ἐν Nancy, ὅπου ὠνομάσθη καθηγητὴς τῆς Ὄργανικῆς Χημείας, εἰργάσθη με ἀκούραστον ἐνεργητικότητα καὶ πρωτοτυπίαν, αἵτινες μαρτυροῦσι τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἰκανότητα καὶ θέλησιν.

Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ φήμη αὐτοῦ, ὥστε τῷ 1910 ὠνομάσθη Maître de conférences ἐν Σορβώνῃ, τῷ δὲ 1911 ἐξέθεσεν εἰς ἀξιοθαύμαστον διάλεξιν ἐπὶ τῶν μικτῶν ὀργανοψευδαργυρικῶν ἐνώσεων τὸ σύνολον τῶν ἐρευνῶν του ἐπὶ τοῦ προσφιλεστάτου αὐτῷ θέματος τούτου.

Τὸ ἔργον του ἦτο πλέον ἡ κατάρτισις νέων μαθητῶν ἐν τῇ διερευνησεί ἄλλων θεμάτων, εἰς ὃ καὶ ἐπεδόθη μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου μέχρι τοῦ πολέμου 1914-1918, καθ' ὃν προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα του. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου ἐπανήρχισε τὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ κατὰ τι δυστύχημα συμβᾶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἐπλήρωσε βαρὺν φόρον εἰς τὴν Ἐπιστήμην. Μετὰ πάροδον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἠναγκάσθη νὰ ἀπόσῃ ἐπὶ διειτρίαν τῶν ἐργαστηριακῶν του ἀπασχολήσεων λόγῳ πνευμονικῆς παθήσεως.

Ὁ ἀκούρατος μ' ὄλα ταῦτα ἀγωνιστὴς τῆς Ἐπιστήμης ἐξηκολούθησε δημοσιεύων ἐργασίας τινὰς ἀκόμη, κυρίως μετὰ τῆς ἀφωσιωμένης αὐτῷ συνεργάτιδος καὶ Ἐπιμελητρίας του δίδος Montagne καὶ τινῶν μαθητῶν του. Ἦναγκάσθη ὁμως νὰ διακόψῃ ὀριστικῶς τὰς ἐρεῦνας, τὰς ὁποίας μετ' ἀξιοθαυμάστου ἐνεργείας ἐξετέλει καὶ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀμυναν τῆς χώρας του, εἰς ἣν προσέφερε τὴν πολυτιμοτάτην συνδρομὴν του.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων του τούτων, ἐν πληρῇ δράσει, ἐξέλιπε προώρως καὶ μία ἀκόμη κορυφὴ τῆς Γαλλικῆς Ἐπιστήμης.

Ἐκ τοῦ συντελεσθέντος ἔργου του, ἐκ τῶν ἰδεῶν τὰς ὁποίας ἔσπειρε καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν τοὺς ὁποίους κατήρτισεν ὁ Blaise καταλείπει ἐν τῇ Χημικῇ Ἐπιστήμῃ ἕν ὑπέροχον παράδειγμα, ὅπερ θὰ παραμείνῃ ἐκ τῶν πλέον γονίμων.

Ἀπὸ ἀπόψεως διδακτικῆς ὁ Blaise ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος, Προικισμένος διὰ σπανίας εὐφραδείας καὶ τεραστίας μνήμης καθίστα τόσον γλαφυρὰς τὰς παραδόσεις του, ὥστε συνήρπαζε πάντοτε τὸ ἀκροατήριόν του.

Ὁ Blaise ἦτο ὑπόδειγμα ἀνθρώπου τοῦ καθήκοντος καὶ μεγάλου χαρακτήρος, κυρίως δὲ ἀνθρώπου μεγάλης ἀποφασιστικότητος. Ἐπίστευεν ἀκράδαντως εἰς ὅ,τι ἔπραττε καὶ ἐγνώριζε τὴν φλογερὰν ταύτην πίστιν του νὰ τὴν ἐμπνέῃ καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς του.

Περαίνων δὲν ἔχω παρὰ νὰ μεταφέρω ἐνταῦθα τινὰς ἐκ τῶν ὠραίων φράσεων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ κ. Tiffeneau ἀπεχαιρέτησε τὸν ἐκλιπόντα σοφόν, τοῦ ὁποίου ἠτύχησα νὰ διατελέσω ἐπὶ ὀλόκληρον ἐξαετίαν μαθητὴς καὶ κατόπιν συνεργάτης ἐν τῇ Γαλλικῇ Χημικῇ Ἐταιρείᾳ Rhône-Poulenc.

«Μεγάλε διδάσκαλε Blaise, εἶθε ὁ ὕστατος ὕπνος Σου νὰ λικνισθῇ ὑπὸ τῆς γλυκείας ταύτης σκέψεως, ὅτι ἡ ἀνάμνησίς Σου θὰ ζῆσῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν Χημικῶν καὶ ὅτι ἡ Ἐπιστήμη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐθυσία-

σες όλην Σου την ύπαρξιν, θά μείνη αιωνίως τό ιδεώ-
δες, όπερ θά άκολουθήσωσιν όλοι έκείνοι οί όποιοι,
διακαιόμενοι ώς Σϋ υπό τής φλογός, τής πλέον όρ-
μητικής, θά προσπαθήσωσι κατά τό παράδειγμά Σου
νά καλλιιεργήσωσι μετά πίστεως τά διάφορα πεδία
αύτης».

Ι. ΑΘ. ΜΗΛΙΩΤΗΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΥΡΩΝ

Περίληψις

Περί όδηγιών πρός έφαρμογήν τής από 24/4/1934
Διεθνούς Συμβάσεως «περί μεθόδων δειγματο-
ληψίας και χημικής αναλύσεως των τυρών».

Πρός άπαντα τά Χημικά Παραρτήματα και Χημικούς του
Γενικού Χημείου του Κράτους, και Τελωνιακάς Αρχάς
του Κράτους.

Κοινοποιούμεν ύμίν κατωτέρω τον ύπ' άριθ.
1646/1939 Αναγκαστικόν Νόμον «περί κυρώσεως τής
έν Ρώμη ύπογραφείσης την 26ην Άπριλίου 1934 Διε-
θνούς Συμβάσεως πρός ένοποίησην των μεθόδων
δειγματοληψίας και χημικής αναλύσεως των τυρών»,
δημοσιευθέντα εις τό ύπ' άριθ. 107 τής 22/3/1939 (Τεϋ-
χος Α') φύλλον τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, μετά
τής Διεθνούς ταύτης Συμβάσεως και των υπό ψηφία Α
και Β παραρτημάτων, άφορώντων την δειγματοληψίαν
και εξέτασιν των τυρών, και ης ή ίσχύς άρχεται από
τής 10 Δεκεμβρίου 1939, ίνα έχητε ταύτην ύπ' όψει,
συμμορφούμενοι έκάστοτε έπακριβώς πρός τά έν
αύτη.

Διά την άρτιωτέραν έφαρμογήν τής συμβάσεως
ταύτης, χορηγοούμεν τάς κάτωθι έπεξηγηματικάς πλη-
ροφορίας.

Αί διατυπώσεις ώς πρός την δειγματοληψίαν των
τυρών, ώς έν τώ Παραρτήματι Α τής Συμβάσεως άνα-
φέρεται, ώς και αί μέθοδοι αναλύσεως τούτων, ώς
πρός τον προσδιορισμόν τής ύγρασίας και του λίπους,
αί άναφερόμεναι εις τό Παραρτήμα Β' ταύτης, έχου-
σιν έφαρμογήν έκ των κάτωθι περιπτώσεων.

1) Έάν ήθελε ζητηθῆ παρὰ του έξαγωγέως ή
είσαγωγέως πιστοποιητικόν δι' έξαγομένους ή είσα-
γομένους έκ τής άλλοδαπής τυρούς, Χώρας μετεχού-
σης τής Συμβάσεως.

2) Έάν δι' οίανδήποτε άλλην αίτίαν, π. χ. περι-
πτώσεως άμφισβητήσεως, ώς τό άρθρον 1 τής Συμβά-
σεως, ήθελε ζητηθῆ ή δειγματοληψία και ένέργεια
αναλύσεως επί των έξαγομένων τυρών.

Εις πᾶσαν άλλην περίπτωση δειγματοληψίας ή
χημικής αναλύσεως τυρών έσωτερικής έμπορίας,
προκειμένου περι άγορανομικού έλέγχου ή ίδιωτικής
ή πάσης άλλης έξετάσεως, δέον νά έφαρμόζονται
αί υπό των έκάστοτε κειμένων διατάξεων όριζόμεναι
διατυπώσεις διά τε την δειγματοληψίαν και χημικήν
ανάλυσιν των τυρών.

Άναγκ. Νόμος ύπ' άριθ. 1646/1939.

Περί κυρώσεως τής έν Ρώμη ύπογραφείσης τη 26

Άπριλίου 1934 Διεθνούς Συμβάσεως πρός ένο-
ποίησιν των μεθόδων δειγματοληψίας και χημι-
κής αναλύσεως των τυρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Έμετέρου Έπουργικού Συμβου-
λίου, άπεφασίσαμεν και διατάσομεν:

Άρθρον μόνον.

Κυροϋται και έχει πλήρη και νόμιμον ίσχύν ή έν
Ρώμη ύπογραφείσα τη 26η Άπριλίου 1934 Διεθνής
Σύμβασις πρός ένοποίησην των μεθόδων δειγματολη-
ψίας και χημικής αναλύσεως των τυρών, ης τό κεί-
μενον έπεται έν γαλλικῶ πρωτοτύπῳ και έλληνική
μεταφράσει.

Έν Άθήναις τη 17 Μαρτίου 1939.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Διά την ένοποίησην των μεθόδων δειγματοληψίας και άνα-
λύσεως των τυρών, ύπογραφείσα έν Ρώμη τη 26 Άπριλίου 1934.

Ο Πρόεδρος του Γερμανικού Ράιχ, ή Α. Μ. ό Βα-
σιλεύς των Βέλγων, ή Α. Μ. ό Βασιλεύς τής Δανίας,
ό Πρόεδρος τής Γαλλικής Δημοκρατίας, ό Πρόε-
δρος τής Έλληνικής Δημοκρατίας, ή Α. Γαληνο-
τάτη Έψηλότης ό Άντιβασιλεύς του Βασιλείου τής
Ούγγαρίας, ή Α. Μ. ό Βασιλεύς τής Ιταλίας, ή Α. Μ.
ό Βασιλεύς τής Νορβηγίας, ή Α. Μ. ή Βασίλισσα
των Κάτω Χωρών, ή Α. Υ. ό Βέης τής Τύνιδος, ή
Α. Μ. ό Βασιλεύς τής Σουηδίας, τό Όμοσπονδιακόν
Συμβούλιον τής Έλβετικής Συνομοσπονδίας, ό Πρόε-
δρος τής Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας, ή Α. Μ. ό
Βασιλεύς τής Γιουγκοσλαυίας:

Κρίναντες ώς έπιθυμητήν την ένοποίησην των με-
θόδων δειγματοληψίας και αναλύσεως των τυρών, επί
τῶ σκοπῶ άποτροπής και ένδεχομένως διευθετήσεως
των άμφισβητήσεων, αίτινες δυνατόν νά δημιουργη-
θοϋν έν τῶ διεθνεί έμπορίῳ και άναγνωρίσαντες την
χρησιμότητα στενωτέρας συνεργασίας επί τῶ τέλει
τούτῳ, άπεφάσισαν νά συνάψουν μίαν Σύμβασιν και
ύπέδειξαν ώς Πληρεξουσίους των:

Ο Πρόεδρος του Γερμανικού Ράιχ:

Τόν Καθηγητήν Δρα Anton Fehr, πρώην Έπουρ-
γόν.

Τόν Δρα Wegener, Άνώτερον Σύμβουλον τής Κυ-
βερνήσεως.

Η Α. Μ. ό Βασιλεύς των Βέλγων:

Τόν Κον Pierre Wauters, Γενικόν Διευθυντήν του
Έπουργείου Γεωργίας.

Η Α. Μ. ό Βασιλεύς τής Δανίας:

Τόν Κύριον Hubert Wichfeld, Σύμβουλον τής έν
Ρώμη Δανικής Πρεσβείας.

Ο Πρόεδρος τής Γαλλικής Δημοκρατίας:

Τόν Κον Louis-Dob, Μέλος τής Γεωργικής Άκα-
δημίας τής Γαλλίας, Άντιπρόσωπον τής Γαλλίας και
των Γαλλικῶν Άποικιῶν, Άντιπρόεδρον του Μονίμου
Συμβουλίου του Διεθνούς Ίνστιτούτου Γεωργίας.

Τόν Κον Vitoux, Βοηθόν-Διευθυντήν Έργαστηρίου
έν τῶ Έπουργείῳ τής Γεωργίας.

Ο Πρόεδρος τής Έλληνικής Δημοκρατίας:

Τὴν Α. Ε. τὸν Κον Πέτρον Μεταξᾶν, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας παρὰ τῆ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ Α. Γαληνοτάτη Ὑψηλότης ὁ Ἀντιβασιλεὺς τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας:

Τὸν Κον Tibor de Pechy, Σύμβουλον παρὰ τῷ Βασιλικῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας.

Τὸν Κον Ivan Mesterkovits, Ἀνώτερον Ἐπιθεωρητὴν τῆς Γεωργίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας:

Τὸν Δρα Guido Segre, Γενικὸν Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, Προϊστάμενον Γραφείου παρὰ τῆ Γενικῆ Διευθύνσει τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Βασιλικῷ Ὑπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὸν Καθηγητὴν Bartolo Maymone, Διευθυντὴν τοῦ Ζωοτεχνικοῦ Βασιλικῷ Σταθμοῦ Ρώμης.

Τὸν Καθηγητὴν Giulio Dalla Torre, Διευθυντὴν τοῦ Τυροκομικοῦ Βασιλικῷ Σταθμοῦ Καζέρτης.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας:

Τὸν κ. Johannes Irgens, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Νορβηγίας παρὰ τῆ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν:

Τὸν κ. Α. J. Swaving, Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων.

Τὸν κ. J. J. L. van Rijn, Ἀντιπρόσωπον τῶν Κάτω Χωρῶν παρὰ τῷ Μονίμῳ Συμβουλίῳ τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας.

Ἡ Α. Υ. ὁ Βέης τῆς Τύνιδος:

Τὸν κ. Louis-Dop, ὡς ἀνωτέρω.

Τὸν κ. Vitoux, ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας:

Τὸν κ. B. Henrik von Stockenstroem, πρῶτον Ὑπουργὸν, Πρόεδρον τῆς Σουηδικῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως Γαλακτοκομίας.

Τὸ Ὄμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλβετικῆς Συνομοσπονδίας:

Τὸν Καθηγητὴν Δρα Robert Burri, Διευθυντὴν Ἰδρύματος Βιομηχανίας Γάλακτος καὶ Βακτηριολογίας τοῦ Liebefeld.

Τὸν Δρα Guido Koestler, Βοηθὸν εἰς τὸ Ἰδρυμα Βιομηχανίας Γάλακτος καὶ Βακτηριολογίας τοῦ Liebefeld.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Α. Ε. τὸν κ. Frantisek Chvalkovsky, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας παρὰ τῆ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας.

Τὸν κ. Jaroslav Dvorak, Ἀνώτερον Σύμβουλον ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας:

Τὸν Δρα Lludevit Prohaska, Διευθυντὴν τοῦ Ζωοτεχνικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας.

Ὅστινες δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι καὶ συνελθόντες ἐν Ρώμῃ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ὡς κατωτέρω ἄρθρων 2 καὶ 3 ἀρχῶν, τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως θεσπίσωσι διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν δειγματοληψίαν καὶ τὴν χημικὴν ἐξέτασιν τῶν τυρῶν (ὕγρασία καὶ λιπαρὰ οὐσία) ἐφαρμοζόμενας ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεων αἰτινες ἤθελον ἐγερθῆ ἐν τῷ διεθνεί ἐμπορίῳ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ λήψις τῶν δειγμάτων δέον νὰ ἐκτελῆται λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τοῦ εἴδους τοῦ τυροῦ, τοῦ μεγέθους του καὶ τῆς συστάσεως τῆς μάζης αὐτοῦ. Τὰ δειγμάτων δέον νὰ ἀντιπροσωπεύωσι ὅσον τὸ δυνατόν πληρέστερον πᾶν καταναλώσιμον μέρος τοῦ τυροῦ καὶ νὰ λαμβάνωνται συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα ἐν τῷ παραρτήματι Α τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μελλοντικὰς τροποποιήσεις, ἡ Ἐπιτροπὴ ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ὡς κατωτέρω ἄρθρου 7, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς πληροφορίας τὰς διαβιβαζόμενας αὐτῇ παρὰ τῶν Κυβερνήσεων, θέλει καταρτίσει σημείωμα καθορίζον τοὺς νέους κανόνας συμφώνως πρὸς τοὺς ὁποίους δέον νὰ ἐκτελῶνται ὑποχρεωτικῶς αἱ δειγματοληψίαι.

Ἄρθρον 3.

Ἡ χημικὴ ἐξέτασις δέον νὰ ἐνεργῆται, ὅσον ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ὕγρασίας καὶ τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς μεθόδους τὰς καθοριζόμενας ἐν τῷ παραρτήματι Β τῆς παρούσης συμβάσεως.

Αἱ διατάξεις τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ προηγούμενου ἄρθρου θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς περίπτωσιν τροποποιήσεως τῶν μεθόδων τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ παραρτήματι Β.

Ἄρθρον 4.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐρμηνείαν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ δυσχερειῶν πρακτικῆς φύσεως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς, τὸ ἐν τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν θὰ δύναται, κατόπιν συμφωνίας μετ' ἄλλου, νὰ ζητησῆ ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον Γεωργίας νὰ καταβάλλῃ προσπάθειαν συμβιβασμοῦ καὶ νὰ προσφύγῃ τελικῶς εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνῶν δικαιοσύνης, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξαντλήσῃ πᾶν μέσον συνεννοήσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν προσπαθείας συμβιβασμοῦ, Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη καὶ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον τῆς Γεωργίας, θέλουσιν ἔκαστον ὑποδείξει ἀνὰ ἓνα πραγματοποιώμενα, θέλει ἐξετάσει τὴν διαφορὰν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν πᾶν ἔγγραφο καὶ πᾶν χρήσιμον ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει καταθέσει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἣν τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον Γεωργίας θέλει κοινοποιήσει εἰς ἑκάστην τῶν ἐνδιαφερομένων Χωρῶν, διατηρουμένης πλήρους ἐλευθερίας περαιτέρω ἐνεργείας τῶν Κυβερνήσεων.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποστοῦν ἀπὸ κοινοῦ τὰς δαπάνας τῆς ἀνατιθεμένης εἰς τοὺς πραγματοποιώμενας ἀποστολῆς.

Άρθρον 5.

Αί Χώραι αίτινες δέν υπέγραψαν την παρούσαν σύμβασιν θέλουσι γίνει δεκταί ὅπως προσχωρήσωσι εἰς αὐτήν ἐπὶ τῇ αἰτήσει των.

Ἡ προσχώρησις θέλει κοινοποιηθῆ διὰ διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν Ἱταλικὴν Κυβέρνησιν καὶ παρὰ ταύτης εἰς τὰ συμβαλλόμενα Μέρη, ὡς καὶ εἰς τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον τῆς Γεωργίας.

Άρθρον 6.

Πᾶσα συμβαλλομένη Χώρα δύναται, ἐν παντὶ χρόνῳ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Ἱταλικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ παρούσα Σύμβασις ἰσχύει καὶ διὰ μέρος ἢ διὰ τὸ ὅλον τῶν Ἀποικιῶν τῆς, Προτεκτοράτων, Ἐδαφῶν ὑπὸ ἐντολήν, Ἐδαφῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἢ διοικήσιν τῆς ἢ Ἐδαφῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς. Ἡ σύμβασις θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς πάντα τὰ ἐδάφη, τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ γνωστοποιήσει.

Ἐλλείψει τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης ἡ Σύμβασις δέν θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰ ἐδάφη ταῦτα.

Άρθρον 7.

Ἡ συμβαλλομένη Χώρα ἣτις ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 θέλει νὰ προτείνῃ τροποποιήσιν τινὰ εἰς τὰ κείμενα τῶν παραρτημάτων Α καὶ Β τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον τῆς Γεωργίας.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο θέλει ὑποβάλει τὸ κείμενον τῶν ζητηθειῶν τροποποιήσεων ὑπὸ τὴν κρίσιν Ἐπιτροπῆς ἐκ πέντε Πραγματογνομόνων ὀρισθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατόπιν αἰτήσεως τῆς γνώμης τῶν Κυβερνήσεων τῶν συμβαλλομένων Χωρῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ κληθῶσι νὰ ἀπαρτίσωσι ταύτην. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ ἀνανεοῦνται ἀνὰ τριετίαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀκούει τὴν γνώμην πρᾶγματογνομόνου ὀριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ζητούσης τὴν τροποποίησιν.

Καθ' ἣν περίπτωσιν αἱ ζητούμεναι τροποποιήσεις ἤθελον γίνει δεκταί παρὰ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς, τὸ Ἰνστιτούτον γνωστοποιεῖ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὰς συμβαλλομένας Χώρας καὶ καλεῖ ταύτας νὰ δηλώσωσι τὴν συμμετοχὴν των ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης αἱ συμβαλλόμεναι Χώραι αίτινες δέν ἤθελον ἀπαντήσῃ, θεωροῦνται ὡς ἀποδεχόμεναι.

Ἡ τροποποίησις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιστολῆς δι' ἣς τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον τῆς Γεωργίας θέλει κοινοποιήσῃ εἰς τὰς συμβαλλομένας Χώρας τὴν ὁμόφωνον παραδοχὴν τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως ὡς ἀπορρέει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὡς ἄνω παραγράφου.

Άρθρον 8.

Πᾶσα συμβαλλομένη Χώρα ἐπιθυμοῦσα νὰ καταγγείλῃ τὴν παρούσαν σύμβασιν εἴτε διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐδαφῶν αὐτῆς εἴτε μόνον διὰ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν Ἀποικιῶν τῆς, Προτεκτοράτων, Κτήσεων ἢ Ἐδαφῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 6, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν Ἱταλικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις θέλει εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἀμέσως τὰς

λοιπὰς συμβαλλομένας Χώρας καὶ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον τῆς Γεωργίας γνωρίζουσα τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν ἔλαβε τὴν ἐν λόγω καταγγελίαν.

Ἡ καταγγελία δέν θὰ παράγῃ ἀποτελέσματα εἰμὴ ἔναντι τῆς Χώρας ἣτις ἐκοινοποίησε ταύτην ἢ τῶν Ἀποικιῶν, Προτεκτοράτων, Κτήσεων ἢ Ἐδαφῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς καταγγελίας, καὶ τοῦτο μόνον μετὰ τὴν πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀνακοινώσεως παρὰ τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 9.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουσι κατατεθῆ παρὰ τῇ Ἱταλικῇ Κυβερνήσει.

Δι' ἐκάστην ἐπικύρωσιν ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις εἰδοποιεῖ τὰς λοιπὰς συμβαλλομένας Χώρας, ὡς καὶ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτον τῆς Γεωργίας.

Άρθρον 10.

Ἐκάστη Χώρα δύναται νὰ δηλώσῃ κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἐπικυρώσεως, ὅτι ἐξαρτᾷ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὅσον ἀφορᾷ αὐτήν, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως ἐκ μέρους ὀρισμένων Χωρῶν ἀναφερομένων ὀνομαστικῶς.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἰσχύσῃ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς παρὰ τριῶν κυριάρχων Κρατῶν, ἀνευ ὄρων ἢ ὑπὸ ὄρους ὁποῖνες ἤθελον πραγματοποιηθῆ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἰσχύς αὐτῆς θέλει ἀρχίσει ἑξ μηνῶν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεως τῆς τρίτης ἐπικυρώσεως.

Δι' ὅλας τὰς ἄλλας Χώρας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπικυρώσωσιν ἢ θὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν Σύμβασιν ἢ ἰσχύς αὐτῆς ἀρχεται ἑξ μηνῶν μετὰ τὴν ἀποδοχὴν ἢ τὴν προσχώρησιν ἐκάστης τούτων.

Πρὸς πίστῳσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ Πληρεξούσιοι υπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Ρώμῃ τὴν 26 Ἀπριλίου 1934 εἰς ἕνα μόνον κείμενον, τὸ ὁποῖον θέλει κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἱταλίας.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θέλει διαβιβασθῆ διὰ διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς ἕκαστον τῶν ὑπογραψάντων Κρατῶν.

Διὰ τὴν Γερμανίαν :

Dr Anton FEHR, a. r.

Dr Karl August WEGENER, a. r.

Διὰ τὸ Βέλγιον :

WAUTERS.

Διὰ τὴν Δανίαν :

H. WICHFELD, a. r.

Διὰ τὴν Γαλλίαν :

L. D., a. r.

E. V., a. r.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα :

P. METAXAS, a. r.

Διὰ τὴν Οὐγγαρίαν :

MESTERKOVITS

Tibor de PECHY.

Διὰ τὴν Ἱταλίαν :

Guido SEGRE.

Bartolo MAYMONE.

Giulio DALLA TORRE.

Διά την Νορβηγίαν:

J. IRGENS, a. r.

Διά τὰς Κάτω Χώρας:

A. J. SWAVING.

J. J. L. VAN RIJN.

Διά την Τύνηδα:

L. D., a. r.

E. V., a. r.

Διά την Σουηδίαν:

B. v. STOCKENSTROEM, a. r.

Διά την Έλβετίαν:

Dr Rob. BURRI.

Διά την Τσεχοσλοβακίαν:

CHVALKOVSKY, a. r.

J. DVORAK, a. r.

Διά την Γιουγκοσλαυίαν:

Dr L. PROHASKA, a. r.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α ΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Ἡ λήψις τῶν δειγμάτων τυροῦ θὰ γίνεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κάτωθι διακρίσεων:

I. Τυροὶ τῶν ὁποίων τὰ δειγμάτων δύνανται νὰ ληφθῶσιν.

α) Διὰ σόντας.

β) Διὰ ἀποκοπῆς τομέως.

Παράτηρήσεις. α) Γενικῶς διὰ τοὺς μικροὺς τυροὺς εἶναι προτιμώτερον νὰ ἀποκόπῃται τομέως ἀνευ χρησιμοποίησεως σόντας.

Αὕτη θὰ χρησιμοποιεῖται ἐφ' ὅσον ἡ ἡλικία τοῦ τυροῦ εἶναι μεγαλύτερα τοῦ ἐνὸς μηνός.

Διὰ τὴν λήψιν δειγμάτων ὅπου εἶναι ἀπαραίτητος ἡ χρησιμοποίησις σόντας θέλει ἐκλεγεῖν τοιαύτη ἀναλόγως τῶν διαστάσεων τοῦ τυροῦ.

1. Ἡ σόντα θὰ διαπεράσῃ εἰς ἀπόστασιν 10-20 ἐκ. τοῦ μέτρου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ τυροῦ, μίαν ὄψιν τούτου εἰς πλαγίαν διεύθυνσιν, βαίνουσα πρὸς τὸ κέντρον, π. χ. διὰ τοὺς τυροὺς Grana, Gorgonzola, Emmenthal, Gruyère, Ovari (5 χιλιογράμμα), Fontina καὶ λοιποὺς.

2. Ἡ σόντα θὰ διαπεράσῃ τὸν τυρὸν ἀπὸ τῆς μιᾶς ὄψεως εἰς τὴν ἄλλην διερχομένη διὰ τοῦ κέντρου π. χ. διὰ τοὺς τυροὺς (βάρους δύο χιλ.) μων καὶ ἄνω Provolone, Casio, cavallo κ. τ. λ.

3 Ἡ σόντα θὰ κατευθύνεται ὀριζοντίως ἐκ τοῦ κέντρου μιᾶς τῶν κατακορύφων ὄψεων μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ τυροῦ π. χ. διὰ τοὺς τυροὺς Gouda (βάρους 2 χιλ.) μων καὶ ἄνω), Ρωμαϊκοῦ Pecorino, Tilsitt κ. τ. λ.

4. Διὰ τοὺς τυροὺς τοὺς συσκευασμένους εἰς βαρέλια ἢ εἰς ἕτερα δοχεῖα, π. χ. Caillebotte, Brynza καὶ ἄλλους, ἡ λήψις τῶν δειγμάτων θὰ ἐκτελεῖται διὰ εἰσαγωγῆς τῆς σόντας λοξῶς ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, διαπερώσεως ἅπαν τὸ περιεχόμενον τοῦ βαρελίου ἢ τοῦ δοχείου.

β) Διὰ τοὺς τυροὺς διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποκοπῇ εἰς τομεύς, δέον οὗτος νὰ ἀποκόπῃται με ἀρχὴν τὸ ἄκρον ἢ τὸ κέντρον τῆς μιᾶς ὄψεως καὶ ἀμέσου καυτηριάσεως τῆς ἐπιφανείας ἥτις ἤθελεν ἀποκαλυφθῇ, π. χ. διὰ τοὺς τυροὺς Port Salut, Edam

καὶ λοιποὺς, ὅταν τὸ βάρος αὐτῶν εἶναι μικρότερον τῶν δύο χιλιογράμμων.

Τὸ βάρος τῶν λαμβανομένων δειγμάτων δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 40 γραμμαρίων.

Τὸ δεῖγμα δέον νὰ τίθεται ἀμέσως ἐντὸς μεταλλικοῦ ἢ ὑαλίνου δοχείου καλῶς κλειομένου καὶ νὰ ἐξετάζηται τὸ ταχύτερον.

Ἐάν τὸ δεῖγμα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τίθεται ἀμέσως ἐντὸς δοχείου μεταλλικοῦ ἢ ὑαλίνου, περιτυλίσσεται προσωρινῶς καὶ μετὰ προσοχῆς ἐντὸς φύλλου κασιτέρου.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ δεῖγμα θὰ περιτυλίσσεται ἐντὸς χάρτου ἢ ἐντὸς ἄλλων ἀπορροφητικῶν ὕλων, οὐδὲ θὰ τίθεται εἰς ἐπαφὴν με χάρτην ἢ ἐτέρας ἀπορροφητικῆς ὕλης. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐνὸς ἐκ. μ. περίπου τῆς ἐπιφανείας, ἥτις χρησιμεύει κατόπιν (ὅταν ἡ δειγματοληψία ἐγένετο διὰ σόντας) πρὸς ἔμφραξιν τῶν ὀπῶν, τὸ δεῖγμα δέον νὰ τριβῇ λεπτότατα καὶ νὰ ἀναμιχθῇ μετὰ προσοχῆς.

Διὰ τοὺς τυροὺς ὡς Edam καὶ Gouda δὲν ἀφαίρεται ἡ ἐπιφάνεια, ἀλλὰ μόνον οἱ εὐρῶτες. Πρὸ τῆς ἀναλύσεως τὸ δεῖγμα θὰ ἀναμιγνύεται μετὰ προσοχῆς.

II. Τυροὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ὡς ἀνωτέρω δειγματοληψίας.

Διὰ τοὺς τυροὺς μαλακῆς μάζης (Brie, Camembert καὶ ἀναλόγους) μὴ καταλλήλους νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τοὺς ὡς ἄνω τρόπους δειγματοληψίας, τὸ δεῖγμα λαμβάνεται δι' ἀποκοπῆς ἐν τῷ πρὸς ἐξέτασιν τυρῷ τομέως βάρους τοῦλάχιστον 50 γραμμαρίων, ἵνα τελικῶς ληφθῶσι 40 γραμμάρια ἀναλωσίμου προϊόντος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς τῶν εὐρώτων ἐπιφανείας. Τὸ οὕτω λαμβανόμενον δεῖγμα θέλει καταστή ὁμοιογενές τῇ βοηθείᾳ σπαθίδος ἢ ἰγδίου. Τὸ αὐτὸ θὰ ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς ἐν κυτίοις τυροὺς, διὰ τοὺς τυροὺς Gervais, Camembert, Schabziger καὶ τοὺς ἀναλόγους πρὸς αὐτοὺς τύπους.

III. Διὰ μεγάλας ποσότητας τυρῶν (ἀποστολαὶ διὰ βαγονίων) ἡ λήψις δειγμάτων δέον νὰ γίνηται ὥστε τὸ λαμβανόμενον δεῖγμα νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸν πραγματικὸν μέσον ὅρον τοῦ ἐμπορεύματος, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀποφεύγηται αἰσθητὴ μείωσις τοῦ βάρους τῶν ἀποστελλομένων τυρῶν.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΗΝ ΛΗΨΙΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΤΥΡΟΥ

Ἐξαιρετικὴ προσοχὴ δέον νὰ καταβάλληται ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν σημείων.

1) Ὅταν πρόκειται περὶ μεγάλων τυρῶν (π. χ. Cheddar), ἡ σόντα δέον νὰ εἶναι ἀναλόγου μήκους, ὥστε νὰ διαπερᾷ τὸ μέσον τοῦ τυροῦ, ἵνα ἐπιτυγχάνεται ὅπως τὸ οὕτω ληφθὲν δεῖγμα ἀντιπροσωπεύῃ τὴν μέσιν σύστασιν τοῦ προϊόντος, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους μέχρι τοῦ μέσου, ἀντὶ μόνον τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους, ὅπερ ἤθελε συμβῆ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως μικροτέρας σόντας.

2) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ δεῖγμα ἐπιτρέπεται ὅπως περιβάλληται διὰ χάρτου ἢ ἐτέρας ἀπορροφητικῆς ὕλης, οὐδὲ νὰ τίθεται ἐν ἐπαφῇ μετὰ χάρτου ἢ μετὰ οὐσιῶν ἀπορροφητικῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β
ΧΗΜΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

1) Προσδιορισμός της υγρασίας.

Πέντε γραμμάρια του τυρού ζυγίζονται έντὸς μικρᾶς πλατείας κάψης. Ὄταν γίνεται χρῆσις κεκαθαρμένης ἄμμου (ἀναγκαστικῆς διὰ τοὺς τυρούς μαλακῆς μάζης), τὸ ζυγισθὲν δείγμα ἀναμιγνύεται ἐπιμελῶς δι' ὑαλίνης ράβδου μὲ πεπλατυσμένον ἄκρον, ζυγισομένης μετὰ τῆς κάψης.

Συνιστᾶται ἡ ξήρανσις τοῦ δείγματος προηγουμένως εἰς συνήθη θερμοκρασίαν ἐπὶ 16 ὥρας τοῦλάχιστον, εἰ δυνατόν τῇ βοηθείᾳ κενοῦ, κατόπιν ξηραίνεται τοῦτο ἀπ' εὐθείας τοῦλάχιστον εἰς 105° Κ. Ἡ ξήρανσις συνεχίζεται καὶ ἐπαναλαμβάνονται αἱ ζυγίσεις κατὰ βραχέα διαστήματα μέχρι σταθεροῦ βάρους.

2) Προσδιορισμός τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν.

Ὁ προσδιορισμός τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν βασιζέται ἐπὶ τῆς μεθόδου Schmid-Bondzynski-Ratzlaff.

Ἐὰν δὲν διατίθεται συσκευή ἐπιτρέπουσα τὴν ἀπ' εὐθείας ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας προσδιορισμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ σωλῆνι καὶ τὴν παραλαβὴν τοῦ συνόλου τῆς λιπαρᾶς οὐσίας, τρία γραμμάρια τυροῦ φέρονται ἐντὸς μικρᾶς φιάλης 50 περίπου κ.έ., προστίθενται 10 κ.έ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (E.B.=1,125), θερμαίνονται ἠπίως μετὰ προσεκτικῆς ἀνακινήσεως μέχρι τελείας διαλύσεως τοῦ τυροῦ.

Τὸ περιεχόμενον τῆς φιάλης εἰσάγεται ποσοτικῶς ἐντὸς πωματιζομένου κυλίνδρου, πλύνεται τὸ ἐσωτερικόν τῆς φιάλης κατ' ἀρχὰς μὲ 10 κ.έ. οἰνοπνεύματος 96°, κατόπιν δι' 25 κ.έ. καθαροῦ αἰθέρος, καὶ τέλος δι' 25 κ.έ. πετρελαϊκοῦ αἰθέρος (σημ. ζέσεως 40°-60° Κ).

Τὰ ὑγρά τῆς πλύσεως προστίθενται εἰς τὸ διάλυμα τοῦ τυροῦ καὶ ἀνακινεῖται μετὰ προσοχῆς ὁ κύλινδρος μεθ' ἑκάστην προσθήκην, πωματιζόμενος προηγουμένως διὰ πώματος ἐκ φελλοῦ βεβρεγμένου δι' ὕδατος. Ἀφίεται ἐν ἡρεμίᾳ ἐπὶ δίωρον πρὸς τέλειον ἀποχωρισμὸν τῆς αἰθερίας στιβάδος.

Ἡ αἰθερία στιβάς ἀποχωρίζεται ὅσον τὸ δυνατόν πληρέστερον (ὥστε νὰ μὴ ὑπολείπεται πλέον τοῦ ἐνὸς κ. έ.) καὶ φέρεται ἐντὸς μικρᾶς προζυγισθείσης φιάλης. Ἐντὸς τοῦ κυλίνδρου εἰσάγονται 25 κ. έ. μίγματος ἐξ ἴσων μερῶν αἰθέρος καὶ πετρελαϊκοῦ αἰθέρος καὶ ἀνακινεῖται οὔτος ἐπα νειλημένως. Μετὰ ἡρεμίαν μιᾶς ὥρας ἀποχωρίζεται ἐκ νέου ἡ αἰθεροῦχος στιβάς καὶ εἰσάγεται ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελέστερον ἐντὸς τῆς προζυγισθείσης φιάλης.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐκ δευτέρου.

Τὸ αἰθεροῦχον διάλυμα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν ἀποστάζεται ἀκολούθως καὶ τὸ ὑπόλειμμα θερμαίνεται ἐν πυριατηρίῳ εἰς 102° Κ μέχρι σταθεροῦ βάρους.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ

I

Τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρουσίας Συμβάσεως, ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεῖα προβαίνει εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν :

«Ἄν καὶ οἱ τυροὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ παράρ-

τημα Α, ἀναγράφονται ὑπὸ τύπον παραδείγματος, ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεῖα ἐπιθυμεῖ νὰ καθορίσῃ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τυρούς τύπου Grana, ἡ δειγματοληψία διὰ σόντας (1/α) δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τοὺς νέους τυρούς, ἐνῶ διὰ τοὺς σκληρυνθέντας τυρούς ἡ δειγματοληψία κατὰ τομεῖς (1/β) εἶναι προτιμωτέρα».

II

Τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἡ Δανικὴ ἀντιπροσωπεῖα προβαίνει εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν :

«Ἡ Δανικὴ Κυβέρνησις εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι τυγῶ χάνει δυσκολωτάτῃ ἡ καθιέρωσις γενικῶν διατάξεων δειγματοληψίας καὶ ἐξετάσεως τῶν τυρῶν ἐφαρμοστέων εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καὶ εἰς πάσας τὰς γώμας. Ἐπομένως ἡ Δανικὴ Κυβέρνησις εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν πρέπει νὰ ἀποτελέσουν μέρος Διεθνoῦς Συμβάσεως, ἀλλ' ὅτι πρέπει ν' ἀφεθῇ εἰς ἑκάστην χώραν ἡ φροντίς νὰ τὰς καθορίσῃ».

Διὰ τὴν Γερμανίαν :

Dr Anton FEHR, a. r.

Dr Karl August WEGENER, a. r.

Διὰ τὸ Βέλγιον :

WAUTERS.

Διὰ τὴν Δανίαν :

H. WICHFELD, a. r.

Διὰ τὴν Γαλλίαν :

L. D., a. r.

E. V., a. r.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα :

P. METAXAS, a. r.

Διὰ τὴν Οὐγγαρίαν :

MESTERKOVITS.

Tibor DE PECHY.

Διὰ τὴν Ἰταλίαν :

Guido SEGRE.

Bartolo MAYMONE.

Giulio DALLA TORRE.

Διὰ τὴν Νορβηγίαν :

J. IRGENS, a. r.

Διὰ τὰς Κάτω Χώρας :

A. J. SWAVING.

J. J. L. VAN RIJN.

Διὰ τὴν Τύνιδα :

L. D, a. r.

E. V, a. r.

Διὰ τὴν Σουηδίαν :

B. v. STOCKENSTROEM, a. r.

Διὰ τὴν Ἑλβετίαν :

Dr Rob. BURRI.

Διὰ τὴν Τσεχοσλοβακίαν :

CHVALKOVSKY, a. r.

J. DVORAK, a. r.

Διὰ τὴν Γιουγκοσλαυίαν :

Dr. L. PROHASKA, a. r.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Waldemar Raythe de Queiroz e Silva, Γεωπόνος Μηχανικὸς καὶ Jorge de Sà Earp,

Γεωπόνος Μηχανικός και Κτηνίατρος, έφωδιασμένοι υπό της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας των Ήνωμένων Πολιτειών της Βραζιλίας δια κανονικών έντολων και πληρεξουσίων γραμμάτων δια την υπογραφήν της «Διεθνούς Συμβάσεως δια την ένοποίησιν των μεθόδων δειγματοληψίας και αναλύσεως των τυρών», μη δυνηθέντες λόγω τυχαίων περιστάσεων να λάβουν μέρος εις τας Συνεδριάσεις της σχετικής Συνδιασκέψεως, έλαβον γνώσιν της υπογραφείσης εν Ρώμη Συμβάσεως προς τον σκοπόν τουτον την 26ην παρελθόντος Ἀπριλίου, και θεωρούντες αυτήν σύμφωνον προς τα συμφέροντα της χώρας των και εγκρίνοντες αυτήν πλήρως, την υπογράφουν εκ συμφώνου μετά των λοιπών υπογραψασών χωρών, έξ ονόματος της Βραζιλίας, υπό την ιδιότητα συμβαλλομένης χώρας.

Τό παρόν πρωτόκολλον θεωρείται ως αναπόσπαστον μέρος της ρηθείσης Συμβάσεως της 26ης Ἀπριλίου 1934.

Ρώμη 27 Ἀπριλίου 1934.

Waldemar Raythe DE QUEIRO DE SILVA.
Jorge DE SA EARP.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ο υπογεγραμμένος Δόκτωρ Lars Arne Alexander Homén, έφωδιασμένος υπό της Κυβερνήσεως της Φινλανδίας δια κανονικής έντολης και πληρεξουσίων γραμμάτων δια την υπογραφήν της «Διεθνούς Συμβάσεως δια την ένοποίησιν των μεθόδων δειγματοληψίας και αναλύσεως των τυρών», μη δυνηθείς λόγω τυχαίων περιστάσεων να λάβη μέρος εις τας Συνεδριάσεις της σχετικής Συνδιασκέψεως, έλαβε γνώσιν της υπογραφείσης εν Ρώμη Συμβάσεως προς τον σκοπόν τουτον την 26ην παρελθόντος Ἀπριλίου και θεωρών αυτήν σύμφωνον προς τα συμφέροντα της χώρας του και εγκρίνων αυτήν πλήρως, την υπογράφει εκ συμφώνου μετά των λοιπών υπογραψασών χωρών έξ ονόματος της Φινλανδίας υπό την ιδιότητα συμβαλλομένης χώρας.

Τό παρόν πρωτόκολλον θεωρείται ως αναπόσπαστον μέρος της ρηθείσης Συμβάσεως της 26ης Ἀπριλίου 1934.

Ρώμη 27 Ἀπριλίου 1934.

Arne HOMEN

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Πρόεδρος της Βραζιλίας υπέγραψε βούλευμα, δια τοῦ ὁποῦ ἡ προσθήκη της εθνικής ανύδρου αλκοόλης εις την βενζίνην, ητις παράγεται εις την χώραν, καθίσταται ὑποχρεωτική.

Οτανδήποτε μέθοδον ἢ τρόπον εφαρμογή ἢ βιομηχανία, ἢ μίξις της εθνικής ανύδρου αλκοόλης με την βενζίνην θά ὀρισθῆ εις μίαν ἀναλογίαν ἀπό κοινού μεταξὺ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Πετρελαίου καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Σακχάρους καὶ Ἀλκοόλης.

Διά την καταστράτηγησιν των προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ βουλεύματος καθορίζονται κανονισμοί, οἵτινες θά δημοσιευθοῦν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ.

Είκοσιτέσσαρα οἰνοπνευματοποιεῖα ανύδρου αλκοόλης εἰργά-

σθησαν εις την Βραζιλίαν κατά τὸ 1938, με μίαν γενικήν καθημερινήν ἀπόδοσιν 257.000 λιτρῶν.

(Ἐκ τοῦ Industrial and Engineering Chemistry News, Μάρτιος 1939).

Κατὰ τὸ 1938 τὸ μεγαλύτερον κέντρον ἐν Ἰταλίᾳ παραγωγῆς καζεΐνης δι' ὕφαντουργικούς σκοπούς ἦτο τὸ Μιλᾶνον με παραγωγὴν 1.960 kg τὴν ἡμέραν. Ἡ Brescia παρήγε 1.400 kg, ἡ Novarra 1.260 kg, ἡ Cremona 1.220 kg, τὸ Bergamo 840 kg.

Καζεΐνη διὰ τὴν ὕφαντουργίαν ἐπίσης παρήχθη εις τὸ ἀγροτικὸν καὶ βιομηχανικὸν κέντρον τοῦ Tresigallo τῆς Ferrara, με ἡμερησίαν ἀπόδοσιν 1.630 kg. Κατὰ τοὺς δέκα πρώτους μῆνας τοῦ 1938 ἡ ἐισαγωγή ἐν Ἰταλίᾳ καζεΐνης δι' ὕφαντουργίαν ἐφθασε τὰ 2.100.000 kg, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 1.300.000 kg προωρρίζοντο διὰ τὴν παραγωγὴν ἐρίων. Κατὰ τὸ 1938 τὰ 66 % τῆς ὀλικῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος ἐκάλυπεν ἡ ὕφαντουργικὴ φυτικὴ καζεΐνη.

Εἰς τὸ τρίτον Συνέδριον τῆς Ἀνωτάτης Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἰταλικὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν συνεζητήθη ἡ σακχαροποίησις τοῦ ζύλου.

Ο Dr Sarono ἔδωκε πληροφορίας ἀφορώσας τὰ βιομηχανικά του πειράματα διὰ τὴν σακχαροποίησιν των ὑπολειμμάτων. Αἰτὰ ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ μετατροπὴ αὐτῆ δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ οἰκονομικῶς ἐκεῖ ὅπου τὰ ὑπολείμματα εἶναι ἀφθονα.

Εἰς τὴν βιομηχανικὴν ζώνην τοῦ Bolzano ἐν μέγα ἴδρῳμα εἶναι τώρα ὑπὸ κατασκευῆν. Εἰς αὐτὸ θά ἐφαρμοσθῆ ἡ μέθοδος Scholler, ητις ἀπέδωκε καλὰ ἀποτελέσματα εις τὴν Γερμανίαν, θά παράγῃ δὲ περισσότερα ἀπὸ 70.000 ἐκατόλιτρα ἀπολύτου αλκοόλης κατ' ἔτος, ἀπὸ 30.000 περίπου τόνους ὑπολειμμάτων ζύλων.

(Ἐκ τοῦ Industrial and Engineering Chemistry News, Μάρτιος 1939)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διά τοῦ νόμου 2066/1939 «Περὶ τροποποιήσεως των περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας των δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων» καθορίσθησαν αἱ κάτωθι θέσεις χημικῶν - μηχανικῶν εις τὴν ὑπηρεσίαν των Δημοσίων Ἔργων:

1) Χημικός - Μηχανικός Δ' τάξεως προάγεται εις Χημικὸν - Μηχανικὸν Γ' τάξεως, ἰσόβαθμον Μηχανικῶ Α' τάξεως, μετὰ τριετῆ ἐν τῷ βαθμῷ του ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον κριθῆ ἱκανὸς πρὸς προαγωγήν ὑπὸ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου των Δημοσίων Ἔργων. Χημικός Δ' τάξεως μὴ κριθείς ἱκανὸς πρὸς προαγωγήν, ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

2) Χημικός - Μηχανικός Γ' τάξεως προάγεται εις Χημικὸν - Μηχανικὸν Β' τάξεως, ἰσόβαθμον Νομομηχανικῶ Β' τάξεως, μετὰ τετραετῆ ἐν τῷ βαθμῷ του ὑπηρεσίαν.

3) Χημικός - Μηχανικός Β' τάξεως προάγεται εις Χημικὸν - Μηχανικὸν Α' τάξεως, ἰσόβαθμον Νομομηχανικῶ Α' τάξεως, μετὰ πενταετῆ ἐν τῷ βαθμῷ του ὑπηρεσίαν.

ΑΔΕΙΑΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ

ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Τὸ Συμβούλιον Βιομηχανίας τοῦ ὕπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 29ης Αὐγούστου, ἐχορήγησε τὰς κάτωθι ἀδείας διὰ τὴν Ἰδρύσιν νέων βιομηχανιῶν:

— Α. καὶ Ι. Παυλίδην, ἀδεία λειτουργίας Ἐργαστηρίου καλλυντικῶν εἰδῶν, ἀρωμάτων καὶ ὀδοντοπαστας.

— Κων. Κόκκινον, ἀδεία λειτουργίας ἐργοστασίου σαπωνοποιίας ἐν Ἀθήναις.

— Ι. Βασιλάκη, ἀδεία λειτουργίας τοῦ ἐν Χαλκαίᾳ Νάξου ἐλαιουργεῖου του.

— Α. Ε. Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, ἀδεία ἐπεκτάσεως κατὰ χώρον τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐργοστασίου της πρὸς αὔξησιν παραγωγῆς θετικῆς ἀργιλίου.

— Γ. Νίκου, ἀνανέωσις ἐπὶ ἐξάμηνον ἀποφάσεως ἀδείας Ἰδρύσεως ὕδραυλικῆς ἐλαιουργεῖου ἐν Καμαρῖνῃ Πρεβέζης.

— Μιλ. Μαυρίδην, άδεια λειτουργίας του έν Λιμεναρίου Θάσου σαπωνοποιείου του.

— Κ. Καλούλην, άδεια επεκτάσεως εργοστασίου ηλεκτρολόσεως, προσθήκη δύο ειδικών κλιβάνων λουτρού άλατος.

— Ί. Δεβλέτογλου, άδεια λειτουργίας του έν Θεσσαλονίκη εργοστασίου του πλεκτικής.

— Περσεκιάν και Σια, άδεια ίδρύσεως βαφείου και πλυντηρίου έν Θεσσαλονίκη.

— Άν. Καϊμακίδη, άδεια ίδρύσεως παγοποιείου έν Σάππαις.

— Ι. Κυριαζήν, άδεια λειτουργίας έν Ξάνθη εργοστασίου παρασκευής μαγειρικών λιπών.

— Μπακέλαν, άδεια λειτουργίας εργοστασίου έν Άθήναις κατασκευής συσσωρευτών και ηλεκτρικών εξαρτημάτων αυτοκινήτων.

— Παντ. Βαφειάδην, άδεια λειτουργίας του ένταυθα εργοστασίου αναμιξεως μαγειρικών λιπών.

— Ν. Παγώναν, άδεια ίδρύσεως εργοστασίου αναμιξεως λιπών.

— Δημ. Μόρτογλου, άδεια ίδρύσεως εργοστασίου αναμιξεως μαγειρικών λιπών έν Νέα Ίωνία.

— Στέφ. Μίτρογλου, άδεια ίδρύσεως εργοστασίου αναμιξεως μαγειρικών λιπών έν Άθήναις.

— Κ. Τριάντην και Σια, άδεια ίδρύσεως ένταυθα εργοστασίου παρασκευής μαγειρικών λιπών.

— Μ. Παπαζιάν, άδεια εγκαταστάσεως ένταυθα εργοστασίου μαγειρικού λίπους.

— Άντ. Άντωνιάδην, άδεια μετατροπής του έν Σαλείους Ιπποκινήτου έλαιοτριβείου εις πετρελαϊκόν, διά της εγκαταστάσεως κινητηρίου μηχανής 18 ίππων.

— Σπ. Σαλάταν, παράτασις άδείας ίδρύσεως έλαιουργείου έν Σουλίω Κορινθίας.

— Α. Ψαρογιάννην, άνανέωσις άδείας ίδρύσεως έν Άγίω Νικολάω Χαλκιδικής μηχανοκινήτου υδραυλικού έλαιουργείου.

— Άνδρ. Λιγδοπουλόν, άδεια μετατροπής εις μηχανοκίνητον του έν Ποταμιά «Χαλαμιάς Ιπποκινήτου έλαιουργείου του και άδεια ίδρύσεως άλευρομύλου.

— Ι. Δημακόπουλον, άδεια μετατροπής του έν Λεβαδεία Ιπποκινήτου έλαιουργείου του εις υδραυλικόν τοιούτο.

— Νικ. Πέρραν, παράτασις άδείας ίδρύσεως έλαιουργείου του έν Σοφίω Κορινθίας.

— Έλαιουργικόν Συνεταιρισμόν, άδεια ίδρύσεως έλαιουργείου εις περιφέρειαν Κάτω Μεσογείων, Κισσάμου.

— Σάββαν Περάκην, άδεια ίδρύσεως υδραυλικού έλαιουργείου εις χωρίον Κεραμέ Άγίου Βασιλείου.

— Καρατζιάν, παράτασις άδείας μετατροπής του έν Καστρακιά Νεμέας χειροκινήτου έλαιουργείου εις μηχανοκίνητον τοιούτο δι' εγκαταστάσεως μηχανής ισχύος άνω των 10 ίππων.

— Μεν. Νικολαίδην, άδεια ίδρύσεως εργοστασίου παραγωγής ψυχράς άσφάλτου έν Άργοστολίω Κεφαλληνίας.

— Άθηναϊκήν Έλαιουργίαν Α. Ε., άδεια επεκτάσεως του ένταυθα εργοστασίου της σπορελαιουργίας και σαπωνοποιίας κοινών και άρωματικών σαπώνων, διά της εις αυτό προσθήκης μιάς συμπιεστικής μηχανής της μάζης του σάπωνος.

— Γ. Κοτσιφάκην, άδεια σκοπιμότητος δι' εγκαταστάσιν των κάτωθι μηχανημάτων εις τό έν Α. Μουδανιούς Χαλκιδικής εργοστασίου του αερίουχων ποτών, ήτοι ένός γεμιστήρος, ένός λέβητος άνθρακικού όξέος, ένός άέρονος μετά τροχαλιών κινήσεως βενζινομηχανής και ένός πλυντηρίου.

— Δ. Κανέλλην, άδεια μετατροπής και του ύπολοίπου τμήματος του έν Γούβαις έλαιουργείου του, εις μηχανοκίνητον διά της εγκαταστάσεως κινητηρίου δυνάμεως 20 ίππων.

— Σπάτην Χριστούλην, επέκτασις του ένταυθα εργοστασίου των κατεργασίας σπορελαίων διά της εις αυτό προσθήκης ένός υδραυλικού πιεστηρίου.

— Χρ. Σοφράν, μεταφορά έν Άθήναις του έν Πειραιεί έγκατεστημένου εργοστασίου του παρασκευής χρωμάτων.

— Καραμαλίην και Δημακόπουλον, άδεια ίδρύσεως βαφείου και πλυντηρίου έν Θεσσαλονίκη.

— Β. Άναγνώστον, άδεια ίδρύσεως υδραυλικού έλαιουργείου εις θέσιν Γαλατά Ζερβού.

— Σαρατσόπουλον - Σαπουνητζάκην, άδεια ίδρύσεως εργοστασίου παρασκευής κασταναλεύρων έν Θεσσαλονίκη.

— Ε. Χειμωνάκην «ΕΠΒΙΚΟ», άδεια επεκτάσεως του έν Λαυρίω εργοστασίου του, προσθήκη τμήματος κατασκευής κομβίων έκ χημικών οσείων, κεράτων και διαφόρων χημικών ύλών.

— Θεόδ. Νικητόπουλον, Σωτ. Πανάγον και Γ. Μουσιόδην, άδεια ίδρύσεως έν Κομοτινή εργοστασίου τριβής άχρας και λοιπών ύδροχρωμάτων.

— Γ. Θασίτην, άδεια ίδρύσεως έν Κάστρω Λήμνου βιοτεχνικού εργοστασίου κατεργασίας και κατασκευής μαγειρικού λίπους και συναφών ειδών.

ΝΕΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Υπό της Μηχανολογικής Διευθόνσεως του ύπουργείου Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων χορηγήθησαν άδειαι διά την ίδρυσιν νέων εργοστασίων εις τους κάτωθι :

— Κων. Λουλιάν, Σοφοκλέους 32, Άθήναι, εργοστασίου παρασκευής λίπους μαγειρικού και μαργαρίνης.

— Βιομηχανικήν και Έξαγωγικήν Έταιρείαν Έλαιολάδων «ό Τάνης» Ηράκλειον, εργοστασίου σαπωνοποιίας.

— Γ. Χουλιβάτων - Σ. Τσαγαρίδαν, Τσιμισκή 8, Θεσσαλονίκη, εργοστασίου παρασκευής βουτύρου.

— Άθαν. Ίωαννίδην, Κατσούνη 6, Θεσσαλονίκη, εργοστασίου παρασκευής βουτύρου.

— Άρωματικήν Σαπωνοποιάν «ΕΡΜΗΣ» Μαυρικίου 2, Άθήναι, σαπωνοποιείον.

— Κ. Θεοδοσίου-Φ. Άντουβαν-Α. Κωστάκην, Φωκίωνος 36, Πειραιεύς, εργοστασίου μαγειρικού λίπους.

— Άνών. Κλωστοϋφαντουργικήν Έταιρείαν Σύρου Α.Κ.Ε.Σ. Σύρος, νηματοουργείον.

— Έταιρείαν Καβρή, Ροζανίτη, Πανουργιά, Χατζοπούλου, Λεβαδεία, νηματοουργείον.

— Α. Ε. Α. Βούρης, Πλ. Λουδοβίκου, Πειραιεύς, εργοστασίου παρασκευής χρωμάτων.

— Θ. Θεοδωρίδην-Ι. Μπούκαν και Σια, όδός Πειραιώς, Άθηναι, εργοστασίου άλλαντοποιίας, μαργαρίνης και μαγειρικού λίπους.

— Στ. Τριανταφύλλου, Όλ. Διαμαντή, 50, Θεσσαλονίκη, εργοστασίου παρασκευής βουτύρου.

— Δ. Κορδατζήν, Α.Ε. Μάνον, Α.Ε. Βέλβα, Έταιρείαν Βέσο Φακόπουλος, Α. Ε. Άθηναϊκήν Έλαιουργίαν, Α. Ε. Άδελφών Σπάτη-Μ. Χριστούλη, Μοσχάτον, εργοστασίου υδρογονώσεως έλαιών.

— Α. Ε. «Τό όξυγόνον» Άθήναι, συνεργείον εκπαιδευσεως όξυγονοκολλητών.

— Στ. Καραούσον, Νικηφόρου 16, Άθήναι, εργοστασίου άρωματικών σαπώνων.

— Άλεπουδέλην και Σια, Βασιλικών-Ύμηττου, Πειραιεύς σαπωνοποιείον παρασκευής βουτύρου.

— Άθαν. Νανόπουλον, Άργος, νευτοποιείον.

— Νικ. Μαυροματήν, Άγ. Δημητρίου 26, Πειραιεύς, εργοστασίου παρασκευής κρυσταλλικής όδδας, ποτάσεως.

— Υίους Φετάλ Χαΐρος, Πέρδικα Θεσπρωτίας Άπείρου έλαιοτριβείον.

— Δημ. Τσαντουλήν, Ναύληρ - Κων/πόλεως, Πειραιεύς, βαφείον νημάτων.

— Κτηματικόν Πιστωτικόν Συνεταιρισμόν, Μιντιλόγιον Πατρών, έλαιουργείον.

— Άδελφούς Έμμ., Ίωάν. και Κων. Χαριτάκην, Μουκτάρει Πεδιάδος Ήρακλείου Κρήτης, έλαιουργείον.

— Α.Ε. Νέων Χημικών Προϊόντων, Μοσχάτον, εργοστασίου παρασκευής όστεοκόλλας και ζωικού λίπους.

— Μπ. Σ. Κούνιο και Σια, 2α Λεωφόρος Συν. Χαριλάου, Θεσσαλονίκη, εργοστασίου άρωματοποιίας.

— Δαμ. Μόρτογλου, Ί. Μεταξά - Ηλιουπόλεως, Νέα Ίωνία Άττικής, εργοστασίου παρασκευής μαγειρικού λίπους.

— Λεων. Κούστην, Περιβολίαν 10, Πειραιεύς, εργοστασίου καλτσοποιίας - πλεκτικής και βαφείον.

— Άντ. Τοράκην και Σια, Γαλατάς Κυδωνιών Κρήτης, έλαιοτριβείον.

— Γεώργ. Άλατάν, Χάλικη Λαρίσης, άλευρομύλος.

— Βασ. Ξενικάκην, Μύλοι Ήραπέτρας Κρήτης, έλαιοτριβείον.

— Μιχ. Πανουτσόπουλον, Κάτω Λουτρον Κορινθίας, έλαιοτριβείον - άλευρομύλος.

— Παν. Δημητρίου, Θεσσαλονίκη, Νέα Φιλαδέλφεια, εργοστασίου εκρηκτικών ύλών.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

Υπό του Έπουργείου Έθνικής Οικονομίας άπενεμήθησαν τά κάτωθι διπλώματα εύρεσιτεχνίας :

— Εις τούς κ. κ. Άλέξ. Θεοχάρην χαρτοπώλην, κάτοικον Καλλιθέας (Σαφούς 112) και Γεώργ. Χαλκικόπουλον, ιδιωτικόν υπάλληλον, κάτοικον Άθηνών (Άκρονος 6), διά την έφεύρεσιν «Πλαστική ύλη νέας βάσεως προς κατασκευήν πάσης φύσεως πλαστικών ειδών» 8555.

— Εις την έν Tröndenbergruhr, Γερμανίας έδρευούσαν έταιρείαν Metallwerk Alfred Schwarz Aktiengesellschaft, διά την έφεύρεσιν «Μηχανισμός άλλαγής ταχυτήτων διά ταχυκινήτους μηχανάνας, ίδια δυναμομηχανάνας ποδηλάτων (μοτοσυκλετών), μετ' άναγνωρίσεως της 4 Αυγούστου 1933 ως χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος 8556.

— Εις την έν Μιλάνω έδρευούσαν έταιρείαν S. A. S. Societa Anonima Segnalazioni, διά την έφεύρεσιν «Φωτοβόλος στήλη μη έκθμβωτικού φωτός διά σκοπούς σηματοδοτήσεως και διακοσμησεως» μετ' άναγνωρίσεως της 23 Ιουλίου 1938 ως χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος 8557.

— Εις τόν κ. Αρνo Loos, κάτοικον Κολωνίας Γερμανίας, διά την έφεύρεσιν «Συσκευασία έκ τριών άσυνδέτων, χωριστών τεμαχίων άνακαμπτομένων έκάστοτε έν ένλι επίπεδω» μετ' άναγνωρίσεως της 4 Αυγούστου 1933 ως χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος 8558.

— Εις τόν κ. Χριστ. Πουτραχάνην, Ιατρόν, κάτοικον Άθηνών (Καρνεάδου 7), διά την έφεύρεσιν «Σφυγμοανόμετρον», κατά τροποποίησιν του ύπ' αριθ. 8579 κυρίου διπλώματος, 8601.

— Εις τόν κ. Άλ. Μαρούλην, έπιπλοποιόν, κάτοικον Άθηνών (Πτολεμαΐδος 10), διά την έφεύρεσιν «Ύδραντλία» 8603.

— Εις τόν κ. Γεώργιον Μπακούραν, άξιωματικόν έ. ά., κάτοικον Άθηνών (Δουβουνιάτου 37), διά την έφεύρεσιν «Αυτόματος ύδροστατική ζυγοπλάστιγγ» 8607.

— Εις τόν κ. Δημ. Λουκίδην, διπλ. μηχανικόν, κάτοικον Άθηνών (Πανεπιστημίου 57) διά την έφεύρεσιν «Προθερμαντήρ» 8609.

— Εις τόν κ. Μιχ. Σιδεράτον, κάτοικον Άθηνών, διά την έφεύρεσιν «Χειροπλοβμβίς άμυντική έγκαυροφλεγής» 8612.

— Εις τόν κ. Άνδρ. Τσιπούραν, μηχανουργόν, κάτοικον Άθηνών (Κόνιαρη 26), διά την έφεύρεσιν «Μίγμα διά τό ψυχρόν πίσ-

σάρισμα σπάγγου, χρήσιμον διά την ραφήν ύποδημάτων και δερματινών εν γυναικίδων» 8618.

— Είς την έν Παισίον έδρεύουσαν έταιρείαν Schneider και Cie και 2) είς τόν Jean Rieuz μηχανικόν, κάτοικον Παρισίων, διά την έφεύρεσιν «Υδροδυναμικόν ταχύμετρον» μετ' άναγνωρίσεως τής 26 Αυγούστου 1938 ως χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος 8591.

— Είς τόν κ. Ίωάν. Ζάννον, Μηχανολόγον - Μηχανικόν, κάτοικον Ἀθηνών (Κουμπάρη 5), διά την έφεύρεσιν «Μέθοδος και τρόπος καθαρισμοῦ έλαιών ή άλλων σπόρων, ή και έν γένει προϊόντων ή υλικών ή μεταλλευμάτων» 8592.

— Είς τόν κ. Θεόδ. Σταθούλαν, βιοτέχνην, κάτοικον Ἀθηνών (Ἀρκεσιλάου 9), διά την έφεύρεσιν «Σύστημα διασώσεως τοῦ πληρώματος καταβυθισθέντος ύποβρυχίου» 8593.

— Είς τόν κ. Δημ. Παραχωρίτην, ύδραυλικόν, κάτοικον Ζευγολατιοῦ Κορίνθου, διά την έφεύρεσιν «Ψεκάστηρ τριπλής πίεσεως διά δένδρα και φυτά» 8594.

— Είς τόν κ. Ἀνάστ. Κωνσταντινίδην, χημικόν, κάτοικον Ἀθηνών (Ευριπίδου 86), διά την έφεύρεσιν «Μέθοδος παρασκευής ζελατινοειδών παρασκευασμάτων έκ γλεύκουσ παντός είδους» 8595.

— Είς την έν Πειραιά (Μεγ. Γιαννουλάτου) έδρεύουσαν έταιρείαν ΒΙΜΕΤΑΛ Α.Ε. Μεταλλοβιομηχανίας, διά την έφεύρεσιν «Σύστημα κοχλιωτών πωμάτων διά την πωμάτων σιδηρών βαρελιών και μεταλλικῶν δοχείων έν γένει» 8596.

— Είς τόν κ. Πέτρον Παναγιωτόπουλον, γαιανθρακέμπορον, κάτοικον Ἀθηνών (Ἀθηνῶν 75), διά την έφεύρεσιν «Σύστημα κατασκευής άνθρακοκλίβων» 8597.

— Είς τούς κ. κ. Ίωάν. Λοβέταν μηχανοδηγόν, και Δημ. Καρβούνην, οδηγόν αυτοκινήτου, κάτοικον Ἀλιάρτου Λεβαδείας, διά την έφεύρεσιν «Υδροκινητήρ» 8598.

— Είς τόν κ. Τάσον Ἐμμανουήλ, κάτοικον Πειραιῶς (Ντενὺ Κοσέν 22α), διά την έφεύρεσιν «Αὐτόματος συσκευή ρυθμικῆς γυμναστικῆς» 8690.

— Είς τόν κ. Μιχ. Ζρακάτον μηχανικόν, κάτοικον Ἀθηνών (Ἀμινάνδρου 11), διά την έφεύρεσιν «Μέτρα ρευστῶν προϊόντων έκ βακελίτου, κρυσταλλίτου κλπ. 8582.

— Είς τούς κ. κ. Φέρ. Βόλγον και Ίωάν. Μαραγκόν, έμπόρους κατοίκους Ἀθηνών (Μανάνδρου 34), διά την έφεύρεσιν «Οὐσία φθορίζουσα και φωσφορίζουσα έν τῷ σκότει» 8588.

— Είς τόν κ. Κων. Σπαγαδῶρον, μηχανικόν, κάτοικον Ἀθηνών (Ζαχαρίας 15), διά την έφεύρεσιν «Όγκομετρικόν ὡσοκόπιον» 8582.

— Είς την έν Νέω Φαλήρῳ έδρεύουσαν έταιρείαν Χρωματουργεία Πειραιῶς Α. Ε., διά την έφεύρεσιν «Μέθοδος μετατροπῆς μετουσιωμένου και μη οίνοπνεύματος πυκνοῦ ή άραιοῦ είς οξείδιον αἰθυλίου» 8589.

— Είς τόν κ. Κοσμ. Καλπάνην, έμπορον, κάτοικον Καβάλλας, διά την έφεύρεσιν «Ηλεκτρικαί μονάδες συσσωρευτῶν έκ έζύλου κοινῆς κυπαρίσσου» 8614.

— Είς την έν Ἀθήναις έδρεύουσαν έταιρείαν Χημικῶν Προϊόντων και Λιπασμάτων, διά την έφεύρεσιν «Τρόπος κατασκευῆς πιεστῶν ποτηρίων έκ ύάλου ή άλλης πλαστικῆς ὕλης με σημείον άκριβοῦς περιεκτικότητος» 8616.

— Είς τούς κ. κ. Κωνστ. Μακρήν και Σπυρ. Μαρήν, χημικούς, κατοίκους Ἀθηνών (Σωκράτους 22), διά την έφεύρεσιν «Προσροφητικόν μέσον κατάλληλον ίνα χρησιμοποιηται έν ταίς συσκευαίς άνιχνύσεως πολυμικῶν σφαιρών» 8617.

— Είς τόν κ. Νικήταν Γιδόπουλον, έμπορον, κάτοικον Πειραιῶς (τέρμα Χατζηκυριάκου), διά την έφεύρεσιν «Σύστημα προστασίας αμάχου πληθυσμοῦ» 8676.

— Είς τόν κ. Ἄλ. Πατάκην, μηχανικόν, κάτοικον Ἀθηνών (Καλλιθέα Μεγίστης 1), διά την έφεύρεσιν «Λαϊκή προσωπίς κατά τῶν άσφυλιόγονων άερίων μετά συστήματος προσδέσεως επί τῆς κεφαλῆς» 8626.

— Είς τούς κ. κ. Δ. Χαρίσην, μηχανικόν, Ί. Χαρίσην και Λουκᾶν Βλαβιανόν, κατοίκους Ἀθηνών (Πατησίων 9), διά την έφεύρεσιν «Διόπτραι άντισταφυλιόγονων προσωπίδων έφωδιασμέναι με καθαριστήρα» 8628.

— Είς τόν κ. Ίωάν. Ἀμπαντζήν, ηλεκτρομηχανικόν, κάτοικον Τζιτζιφιῶν (Αλύεω 40), διά την έφεύρεσιν «Κυτία χλωρασβέστου μετά διπλοῦ θαλάμου γομώσεως» 8629.

σεως αὐτῶν. Είς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ βιβλίου δίδει συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν ὑγρῶν καυσίμων καὶ λιπαντικῶν καὶ ἀκολουθῶς διεξέρχεται τὰς μεθόδους ἀναλύσεως τούτων. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μπόμπου ἀποτελεῖ ἀξιόλογον βοήθημα διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους μὲ τὰ καύσιμα καὶ λιπαντικά διὰ τὴν σαφῆνειαν τῶν περιγραφομένων μεθόδων καὶ διὰ τὴν ἐναρμόνισιν αὐτοῦ πρὸς τὰς νεωτέρας ἐφαρμοζόμενας σήμερον μεθόδους εἰς τὰ καύσιμα καὶ λιπαντικά.

Κ. Γ. ΜΑΚΡΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Δ. Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν φέρει εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ, ὅτι κατὰ ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἀπόφασιν κρίνεται ἀπαραίτητος ὁ περιορισμὸς εἰς ἕκτασιν σελίδων τοῦ περιοδικοῦ. Εἰδικώτερον διὰ τὰ τεύχη τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου, ἡ Ἐπιτροπὴ καθώρισεν ὅπως ἡ ἕκτασις ἐκάστου ἐξ αὐτῶν μὴ ὑπερβῆ τὰς 20-22 σελίδας διὰ τε τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος καὶ τὸ οἰκονομικοτεχνικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν δελτίον.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος τῶν σελίδων τῶν δύο τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους 1939 ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένος, παρὰ τὸ ἄρθρον 14 § 1 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, δι' οὗ καθορίζεται ἡ ἕκτασις εἰς 32 σελίδας τοῦλάχιστον, καθ' ὅσον ἡ εἰς σελίδας ἕκτασις ἐκάστου τῶν ἐκδοθέντων 10 τευχῶν φθάνει κατὰ μέσον ὄρον τὰς 42, ἧτοι ἐγένετο ὑπέρβασις ἐκατὸν σελίδων τοῦ ὡς ἐλάχιστου καθοριζομένου ὀρίου διὰ τοὺς 10 μῆνας τοῦ ἔτους. Διὰ τῆς πραγματοποιηθείσης οὕτως ἐπὶ πλέον καταναλώσεως χάρτου ἀφ' ἑνὸς μὲν περιωρίσθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Τύπου χορηγηθεῖσα πίστωσις χάρτου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παραμείνῃ ὑπόλοιπον διὰ τὸ τρέχον ἔτος δι' ἐκδοσιν πέραν τῶν 22 σελίδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπεβαρύνθησαν σημαντικῶς τὰ ἔξοδα τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, ὥστε νὰ μὴ ἐξαρκοῦν οἱ πόροι διὰ τὴν ἐκδοσιν ἐκτεταμένων τευχῶν.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Δρος Εὐάγγ. Δ. Μπόμπου: Χημικοῦ, Τμηματάρχου τῶν καυσίμων καὶ λιπαντικῶν τοῦ Χημείου τοῦ Ὑπουργ. Ναυτικῶν: Αἱ κυριώτεραι τῶν μεθόδων ἐλέγχου τῶν στερεῶν καὶ ὑγρῶν καυσίμων καὶ λιπαντικῶν. Σχ. 8, σελ. 79, τύποις Α. Διαλησμά, ἐν Ἀθήναις 1939.

Ὁ συγγραφεὺς, μετὰ τὰς γενικὰς γνώσεις περὶ στερεῶν καυσίμων, τὰς ὁποίας περιληπτικῶς δίδει εἰς ὀλίγας σελίδας τοῦ πρώτου μέρους τοῦ βιβλίου του, περιγράφει ἀκολουθῶς τὰς μεθόδους ἀναλύ-